

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У 14064/15
11.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Удружења „Доста је било - Рестарт“, из Београда, Бранкова 21, које заступа Ђура Мади, адвокат из Новог Сада, Драге Спасић 3, против туженог Генералног секретаријата Владе Републике Србије, Београд, Немањина 11, ради поништаја решења туженог 61 број: 07-8497/2015 од 17.08.2015. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 11.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Генералног секретаријата Владе Републике Србије, 61 број: 07-8497/2015 од 17.08.2015. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени Генерални секретаријат Владе Републике Србије да тужиоцу Удружењу „Доста је било – Рестарт“ из Београда, Бранкова 21, надокнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев тужиоца заведен под бројем 61 број: 07-8497/2015 од 06.08.2015. године, који се односи на достављање копије документа у коме су садржане информације од јавног значаја и то писана радна, односно професионална биографија кандидата која су у поседу Владе Републике Србије, односно са којима је Влада, односно Генерални секретаријат Владе, Кадровска комисија Владе и чланови Владе, службено упознати приликом именовања на функцију чланова управног одбора Агенције за привредне регистре и то за лица: Дејан Матић, Живојин Вулетић, Миодраг Грдинић, Филип Катић, Зоран Драгићевић.

Тужбом поднетом Управном суду дана 07.10.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због непотпуно и погрешно утврђеног

чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Указује на повреду одредаба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку и чл. 5., 8. и 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наводи да је образложење решења контрадикторно и противречно диспозитиву, јер се тужени приликом доношења оспореног решења позвао на одредбу члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, док је из образложења побијаног акта нејасно да ли је диспозитив заснован искључиво на разлозима из члана 14. наведеног закона или на разлозима из члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који се међусобно искључују. Указује и на то да је тужени у образложењу оспореног решења навео да је садржина захтева нејасна, односно да је нејасно која информација је предмет захтева. Уколико је нејасно која је информација предмет захтева, тужени је био у обавези да сагласно одредби члана 15. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја позове тужиоца, да у остављеном року, отклони недостатке. Даље наводи да тужени није имао основ за примену одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, без претходно утврђеног чињеничног стања, с обзиром да у образложењу побијаног решења одлучне чињенице нису наведене, односно није наведено који су то лични подаци именованих лица спорни са становишта Закона о заштити података о личности, у односу на поднети захтев тужиоца, при чему се из садржине захтева тужиоца види да се не ради о нарочито осетљивим подацима из члана 16. став 1. Закона о заштити података о личности. По мишљењу тужиоца, чињеница да у Централном регистру који води Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности нема регистроване збирке података о личности која се води у односу на постављена, именована или изабрана лица која су предмет тужбеног захтева, указује да тужени те податке не третира као податке који се прикупљају, обрађују и воде у складу са одредбама Закона о заштити података о личности. Стога сматра да је тужени требало да примени одредбу члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно утврди да ли тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу, а не да се позива на одредбу члана 8. став 1. тачка 2. Закона о заштити података о личности и члан 42. Устава, без образложења у чему се састоји претежнији интерес. Са напред наведених разлога предлаже да суд у спору пуне јурисдикције тужбу уважи, поништи решење туженог и наложи Генералном секретаријату Владе Републике Србије да поступи по захтеву тужиоца и достави информације тражене у захтеву у року од 15 дана од пријема пресуде, као и да обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове управног спора и то за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара и трошкове судских такси према ТТ.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да у свему остаје при разлозима наведеним у образложењу оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије, јер је оспорено решење донето у складу са одредбом члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл.гласник РС" бр. 120/04...36/10), наводећи, између осталог, да Влада располаже траженим документима, који су од стране надлежног министарства службено достављени искључиво ради поступка именовања, при чему тужилац није тражио информацију из документа, већ документ у целини, са мноштвом информација приватног карактера одређених лица, што подлеже могућој повреди права на приватност тих лица.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене јавне расправе, налазећи да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе,

одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да се тужилац обратио туженом захтевом за приступ информацијама од јавног значаја у коме је тражио копију документа у коме су садржане информације од јавног значаја и то писана радна, односно професионална биографија кандидата које су у поседу Владе Републике Србије, односно са којима је Влада, односно Генерални секретаријат Владе, Кадровска комисија Владе и чланови Владе, службено упозната приликом именовања на функцију чланова управног одбора Агенције за привредне регистре и то за лица: Дејан Матић, Живојин Вулетић, Миодраг Грдинић, Филип Катић, Зоран Драгићевић. Тужени је оспореним решењем, на основу члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл.гласник РС" бр.120/04...36/10) одбио предметни захтев, јер је ценећи целину документа који је тужилац тражио, а то је биографија, са мноштвом информација приватног карактера, на основу члана 42. Устава Републике Србије ("Сл.гласник РС" бр. /06), чл. 8. ст. 1. тач. 2. и 23. ст. 1. тач. 8. Закона о заштити података о личности ("Сл.гласник РС" бр.97/08...107/12) и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, утврдио да је у обавези да заштити гарантовано право на заштиту података о личности сваког појединца па у вези са тим и приватност лица која су у законом предвиђеној – службеној процедури учесници конкретног догађаја. У образложењу оспореног решења, тужени је навео и то да је нејасно која је информација предмет захтева у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужилац основано указује да је тим решењем повређен закон на његову штету. Ово јер је, по оцени суда, оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописана одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), која се сходно примењује на основу члана 21. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, будући да разлози из образложења оспореног решења не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву, а све имајући у виду да је предмет захтева била достава писане радне односно професионалне биографије кандидата.

По оцени суда из образложења оспореног решења и датих разлога не може се утврдити из којих чињеница и околности тужени изводи закључак да би омогућавањем тужиоцу остваривање права на приступ тражених информација, било угрожено право кандидата, на које се те информације односе, на приватност, углед или које друго право, у смислу одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, на коју одредбу се тужени позвао у уводу оспореног решења. Осим наведеног, оспорено решење је у својим саставним деловима контрадикторно, с обзиром на то да је тужени орган у диспозитиву решења одбио захтев тужиоца, наводећи нашта се тај захтев односи, док је у образложењу решења навео да туженом, имајући у виду садржину захтева, није било јасно која информација је предмет захтева у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Уколико је органу који поступа по захтеву странке поднети захтев нејасан, поступајући орган је дужан да, сагласно члану 58. Закона о општем управном поступку и члану 15. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, позове странку да те недостатке отклони, односно да достави тражиоцу упутство о допуни, а која радна органа је према списима предмета у конкретном случају изостала. Осим наведеног, одредбом члана 12. истог закона прописано је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у који орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није

доступна, на који начин тужени такође није поступио, па сагласно наведеном, основано тужилац указује на незаконитост оспореног решења и неправилност поступка у коме је исто донето.

Суд је ценио наводе одговора које је тужени доставио уз списе, али налази да ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку суда, при чему се накнадним наводима одговора на тужбу не могу отклањати недостаци решења чију законитост суд оцењује у управном спору.

Управни суд је оценио да у конкретном случају, имајући у виду природу ове правне ствари, нема услова да суд по захтеву тужиоца одлучи у овој правној ствари доношењем пресуде у спору пуне јурисдикције, у смислу члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, па је применом члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. У поновном поступку тужени орган ће донети ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у пресуди на основу члана 69. Закона о управним споровима.

Суд је, имајући у виду донету одлуку, оценио да је основан захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, те је, на име састава тужбе од стране адвоката досудио износ од 16.500,00 динара, у складу са Тарифним бројем 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), као и трошкове на име таксе за тужбу у износу од 390,00 динара и за пресуду у износу од 980,00 динара, сагласно Тарифним бројевима 28. и 29. Таксене тарифе Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр.93/14), па је одлучио као у ставу II диспозитива, применом чл. 150., 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11 и 55/14)), које се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима. Тужиоцу није досуђен износ од 8.250,00 динара на име састава поднеска од стране адвоката, достављеног суду 10.12.2015 године, с обзиром да наводи поднеска нису од утицаја на одлуку суда, са којих разлога је, ценећи све околности, сагласно одредби члана 154. Закона о парничном поступку, наведени трошак оцењен као непотребан.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 11.12.2015. године, 14 У 14064/15

Записничар
Тија Бошковић,с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић,с.р.

За тачност отправки
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП

